

Organizacija zdravstvene službe

KADROVSKI NORMATIVI

Svet Republiškega zdravstvenega centra (= RCZ) je na seji dne 16. maja 1969 sprejel kadrovske normative v zdravstveni službi, to je strokovno utemeljena navodila za čim pravilnejšo strokovno obremenitev zdravstvenih delavcev pri delu v bolnišnični službi in zunaj nje. Preden je RZC sprejel kadrovske normative, je opravil obsežne konzultacije strokovnih zdravstvenih institucij, strokovnih društev zdravstvenih delavcev, zdravstvenih zavodov in posameznih zdravstvenih delavcev, ki poznajo organizacijo zdravstvene službe in kadrovsko politiko v zdravstveni službi. RZC je po svojih strokovnih sodelavcih preštudiral tudi večino kadrovskih normativov za zdravstvene zavode, kot so v veljavi v drugih zdravstveno naprednih evropskih državah. RZC je že v pripravah za te normative naletel na velike objektivne težave. Iste težave so imeli in še imajo v drugih evropskih državah, ker so ponekod že dosegli predvidene normative in ker sta razvitost in organizacija zdravstvene službe na različnih območjih vsake države ali njenega dela različna. Iz teh in takih razlogov se je svet RZC odločil, naj bodo njegovi normativi začetni in orientacijski za dobo dveh let ter naj se medtem preizkušajo še znanstveno in v praksi.

Zavedati se moramo pa izrednega pomena teh normativov. Brez strokovno utemeljenih kadrovskih normativov ni mogoče zdravstvenim zavodom pripraviti solidne sistematizacije, organizirati pravih delovnih skupin, izboljševati strukture strokovnih kadrov in planirati potrebne kadre; medicinskim šolam vseh vrst pa brez kadrovskega normativa ni mogoče planirati vpisa učencev oziroma študentov v medicinske šole.

RZC se zaveda, da sprejeti kadrovski normativi niso še popolni in da bo šele praksa pokazala, ali ustrezajo in kje jih bo treba spremeniti ali dopolniti. Normativ tudi še ni popoln, ker ne zajema prav vseh zdravstvenih dejavnosti (npr. medicinske dela, laboratorijskih dejavnosti, higiensko-epidemioloških dejavnosti in reševalne službe itd.), je pa delo za normative tudi glede teh dejavnosti v teku.

Merila za določanje normativov so zelo različna; za zdravnike in medicinske sestre v hospitalni službi je merilo npr. število bolniških postelj na enega zdravnika oziroma eno medicinsko sestro, v nehospitalni službi pa je merilo npr. povprečno število dnevnih pregledov na enega zdravnika, pri medicinskih sestrah pa njihovo število na enega zdravnika.

Spričo velikega števila bolnišničnih dejavnosti (oddelkov) in dejavnosti zunaj bolnišnice (raznih specialističnih ambulant in dispanzerjev) na tem mestu pač ni mogoče navesti vseh normativov za medicinske sestre, zato bomo navedli samo nekatere najvažnejše. Že na tem mestu pa naj povemo, da se v normativ ne vštevata glavna medicinska sestra bolnišnice in glavna medicinska sestra večjega bolnišničnega oddelka.

Za vse bolnišnične oddelke velja normativ, da pride 5 bolniških postelj na eno medicinsko sestro za običajno bolniško nego; 3 postelje za intenzivno nego in 1 bolniška postelja za najintenzivnejšo nego. V bolnišnicah pride na vseh oddelkih ena vodilna višja medicinska sestra na 25 bolniških postelj; v splošnih in specialističnih ambulantah oziroma dispanzerjih pa je to različno, ena do dve medicinski sestri na enega zdravnika (specialista). V polivalentni patronažni dejavnosti in za nego na domu pride ena patronažna sestra na 4000 do 5000 prebivalcev ter še posebej ena negovalska oseba (sestra) na 8000 do 10.000 prebivalcev, seveda če je v zdravstvenem domu organizirana nega bolnikov na domu.

Priporočamo medicinskim sestram, da si kadrovske normative, ki so bili poslani vsem zdravstvenim zavodom, same ogledajo, posebno še, ker je dobro, če poznajo tudi normative za zdravnike in druge zdravstvene delavce.

Pst

PNEVMOFTIZIOLOŠKA SLUŽBA ZDRAVSTVENIH DOMOV

Republiški zdravstveni center je na seji dne 27. septembra 1968 sprejel »Strokovno navodilo o strokovni organizaciji, o delovnem področju in delu ter o kadrovskih normativih in nalogah delavcev na vodilnih delovnih mestih v pnevmoftiziološki službi zdravstvenih domov«. Že naslov strokovnega navodila pove, kaj je njegova vsebina. Poleg tega pa vsebuje navodilo natančne oblike sodelovanja in delitve dela z drugimi strokovnimi enotami zdravstvenega doma. Strokovno navodilo torej bodo morale poznati vse delovne enote zdravstvenega doma, zlasti seveda pa zdravniki in medicinske sestre, ki delajo v pnevmoftiziološki službi, to je v dispanzerjih za pljučne bolezni in tuberkulozo, v pnevmoftizioloških ambulantah in v patronažni službi.

Pnevmoftiziološki službi priporočamo, da na svojem ožjem strokovnem kolegiju in na delovnih sestankih strokovnih delavcev v dispanzerjih organizira obravnave in pouk strokovnih delavcev o omenjenem strokovnem navodilu, ki je po zakonu za zdravstvene zavode obvezno.

S. P.

ZDRAVSTVENO NADZORSTVO V VZGOJNO-VARSTVENIH ZAVODIH

Republiški zdravstveni center je na seji dne 27. septembra 1968 sprejel za zdravstvene zavode obvezno »Strokovno navodilo za opravljanje zdravstvenega nadzorstva v vzgojno-varstvenih zavodih«. Zdravstveno nadzorstvo v teh zavodih doslej ni bilo niti strokovno niti pravno urejeno, čeprav je sestavni del otroškega varstva, ki tudi spada v osnovno zdravstveno varstvo.

Zdravstveno varstvo v vzgojno-varstvenih zavodih izvajajo zdravstveni domovi po programu, ki ga pripravijo regionalni zdravstveni centri, realizirajo pa zdravstveni domovi na podlagi pogodb s plačniki tega varstva (Skupnost otroškega varstva, občine, komunalne skupnosti socialnega zavarovanja idr.).

Za zdravstveno nadzorstvo pooblašeni zdravniki zdravstvenega doma, medicinske sestre otroških dispanzerjev in v patronažni službi bodo v tem navodilu našli precejšen obseg svojega dela.

Zaradi tega priporočamo službi za zdravstveno varstvo otrok, strokovnim vodjem te službe, da se natančneje seznanijo s tem strokovnim navodilom.

Stpl.